

Kültür - Sanat - Edebiyat

Fatma İmran GÜL

KONUŞTUĞUN KADAR SUS!

Çevremizde, hayatımızda, yaşadığımızda birçok insan vardır. Kimisi mecburiyetten kimisi ise biz istediğimiz için yanımızda bulunur. Bir şeyler yaşarsınız -kötü şeyler- onlara tanık olan insanlarda bunu sürekli gündeme getirip ancak laf kalabalığı yaparlar. Sizinle ilgili olan bir durumun onları çok ilgilendirdiği de yoktur aslında.

Tek amaçları kendilerinin daha iyi olduğunu kanıtlama çabasıdır. "Bak ben onun yaptıklarını yapmıyorum. O zaman ondan daha iyiyim bunu anla!" demenin daha kapalı yolunu tercih ederler böyle yaparak. Sizden daha iyi olduklarını düşünüp çevreye de bu izlenimi verirler. Gördükleri yerde rezil etme çabalarına düşerler ve "Ben güçlüyüm" düşünmesini insanların beynine zorla koymaya çalışırlar.

Bu zamana kadar bir çok psikolojik ve insan davranışlarını anlatan kitaplar okudum. Edindiğim bilgiler genellikle birbirine benzerdi. Yüzde yetmiş benzerlik diyebilirim. Bunu yapan insanlar da genellikle bir özgüven eksikliği ve kendini kanıtlama çabası vardır. İnsanların kendileri hakkındaki düşüncelerine fazla takılır ve öğrenmeye çalışırlar. Çünkü onlar için herkesin düşünceleri önemlidir. Birisi olumsuz bir yorumda bulunduğu anda hemen karşı savunmaya geçerler ve kendi düşüncelerini ona inandırma yoluna girerler.

Oysa normal insanlar(özgüveni yüksek olan bir insandan bahsediyorum, kendine inanıp, güvenenlerden) böyle bir çaba içerisine girmezler. Çünkü hayatlarında olan insanların görüşlerine, yorumlarına ve düşüncelerine saygılıdırlar, kendilerine olan inançları ve güvenleri birkaç insanın sözüyle yerle bir olmayacak kadar sağlamdır.

Beyza AKSOY

Yani anlatmaya çalıştığım şey oldukça basit, insanlar konuşur ve konuşur. Siz ne yaparsanız yapın ne söylerseniz söyleyin onları susturamaz ve engelleyemezsiniz. Yapabileceğiniz tek şey susarak onu önemsemediğinizi hissettirmektir. Çünkü bazı insanlar sadece insan kategorisine girdiği için insandır!

Tabi böyle insanlar içinde istisnalar mevcuttur. Sözlerine değer verdiği, umursadığı insanların ne söylediğine dikkat edip ona göre bazı şeyleri düzeltmeye çalışırlar. Zaten doğru olan budur aslında.

Beyza AKSOY

ÇABALAMAK BOŞUNA DEĞİL Mİ?

Yine sıradan ve maraton bir pazartesi. Tek fark içimde hiç olmadığı kadar bir huzursuzluk kendini gösteriyor. Sebebine hala anlam verememiştim, düşünmek için de bir zamanım olmadığı aklıma gelerek bu huzursuzluğu bozuk olan havaya bağladım. Sıradan bir kahvaltı eşliğinde yemek masamızda tek ses yine televizyonda ki o klasik üçüncü sayfa haberlerinden geliyordu. Sabahları üçüncü sayfa haberleri ile güne başlamak kimsenin hoşlanmadığı bir duruma kendimi hazırlamak istercesine insanların karmaşık duygularını çözmeye çalışıyordum. Kim bilebilirdi ki sabah izlediğimiz haberlere akşam bizlerin üçüncü sayfa haberi olmayacağımızı...

Aldığımız nefesin bile emanetçisi olduğumuzu biliyorken nasıl bu yalan dolu dünyada kazandığımız servetlere, evlere, arabalara daha nicesine bizim olmadığımız bile bile tapacak derece gözümüzü boyayabiliriz ki? Aldığımız nefesi bile geri verdiğimiz bu dünyada bize imtihan için emanet edilen bedeni de toprağa geri vereceğimiz tabutun tek kişilik, bizi içine alacak toprağın da bir beden sığacak kadar küçük olduğunu, bizlere ilk toprağı bu dünyada peşinde koştığımız, değer verdiğimiz insanların atacağını bildiğimiz halde bu dünya denen oyunda heves bu dünya denen oyunda heves uğruna boşuna çabalamak, gerektiğinden fazlasını kazanıp harcamak boşuna değil mi?

Hacer YETİŞ

HER ŞEY ALLAH'IN

Gözlerini açıyorsun düşünsene
Kim bilir kaç kas çalışıyor,
Etrafa bakıyorsun
O görme duyusunu veren Allah

Tatlı bir gülümseyiş
Koşup oynamak belki
Düşünüp hayal kurmak
Hepsini veren Allah

Okula gidiyorsun
Geri eve dönüyorsun
Sen de dünyaya geliyorsun
Geri döneceğin Allah

Şükür gerek insana
Kalbi bağla Allah'a
Gerisi boş iş anla
En güzel sevgi Allah'a

Ümrehan SELLİYURT MEHMET AKİF'E MEKTUP

Ey gururumun şairi, milletimin övünç kaynağı;

Seni sadece kitaplarla ve filmlerle tam olarak tanımak imkansız. Sen ki yüce devletimin ve bayrağımın iffetini en iyi anlatan şairsin. Sen ki koca tarihimin anlatımı geleceğimin ışığı. Bu karanlık Ankara gecelerinde istiklal marşımızı yazarak aydınlatan şairimsin. Bu zamana kadar adın unutulmadı, unutulmayacaktır! Senin bedeninin şu an toprak altında olsa da adın göklerde.

Her zaman bu kalem ele alındı ama kağıda yazmaya utandı. Çünkü siz sıkıntı çekerek aldığımız bu devlet şu an tarihini bilmeyen gençlerle dolu. Siz yaşarken sıkılmadınız biz okurken sıkıldık. Ne söyleyecek yüzümüz var ne de yaşayacak bir onurumuz. Sizin gibi atalarımızın torunu olduğumuz için sadece bir sıfatımız var.

Şimdi size sesleniyorum istiklal marşımızı okuyan ecdadım. O mısraları okurken irkilmiyorsan, ağlamıyorsan, bari gülmekten utan. Sen okumaktan acizken bu mısraları, yaşarken can verdi bu milletin evlatları. Aç bak şimdi tarihin zirve adamlarını öğren çünkü başımıza gelenleri tarihimizi unutturarak ya da dinimizden soğutturarak bitirecekler bu devleti...

Ümrehan SELLİYURT

KALEMİN SESİ, YÜREĞİMİN SESİ

Katrem katrem sükûnet iniyor odaya

Sonra bir ses geliyor,

Kalkıyor perde perde sükûnet.

Birden ses artıyor; çaydanlık sesi, kaside sesi, araba sesi...

Her türlü dünya sesi !!!

En önemlisi kalemin sesi, yüreğimin sesi, ezan sesi...

Hasret YANDI KÖY ÖĞRETMENİ

Bir yaz günüydü. Güneş tepede ıslı ıslı , gökyüzü masmavi. Adeta insana huzur veriyor. Çocuklar tatilin keyfini çıkarıyor.

Koşuyor, top oynuyor, ip atıyor ve ders çalışarak tatillerini geçiriyor. Artık okullar açılmaya başladı. Ama köye daha öğretmen gelmemişti. Çocuklar köye gelecek öğretmeni çok merak ediyorlar. Okulun ilk haftası böyle geçti. En sonunda köye bir öğretmen geldi. Öğretmenin adı Zehra'ydı:

Zehra öğretmen anne ve babasının daha iki yaşındayken kaybetmişti. Tek çocuk olan Zehra öğretmen abla duygusunu yaşayamadığı için köye gelmeden önce çocuklara bir öğretmen gibi değil de bir abla gibi davranacağına dair kendine söz vermişti. Biraz dinlendikten sonra okula çocuklarla tanışmak için gitti. Öğretmen okula girdikten sonra herkes ayağa kalktı. Zehra öğretmen işinin ilk gününde çok heyecanlı olduğu için bir şey söylemedi.

Bir süre durakladıktan sonra çocuklarla tanışmaya başladı. Zehra öğretmen ilk gün olduğu için ders işlemedi. Çocuklarla birlikte dışarı çıkıp çayırda dolaştılar. Köyü çok seven Zehra öğretmen geldiğine çok sevinmişti. Öğrencileriyle güzel günler geçiren Zehra öğretmen geldiğine çok sevinmişti. Öğrencileriyle güzel günler geçiren Zehra öğretmen o günleri hiç unutmadı...

Reyyan MUTLU

SONBAHARDA SENSİZLİK

Gecenin karanlığına karışırken sonbahar sen sus

Başına gelenlere gülüp geçersin yoksa der misin talihim makus

Hayallerinin önüne geçer gerçekler paslı bir pus

Yüreğine kor gibi düşen umutsuzluk sinsi hasta ve ruhsuz

Yokluğunun yolunu kapayamam orası bende bir yangın

Yüreğimi deşer zaman geçtikçe hasret fütursuz ve azgın

Öyle yatıyorum sürekli yarı uyanık yarı baygın

Bir baksan görürsün güz ağacı gibi yalnız ve pişmanım

Sonbaharın sonsuz rüzgarında savruluyorum

Önemli değil ne zaman ne yeri

Sensizliğin sessizliği sarmış bedenimi kalmışım bir kemik bir deri

Umurumda olmaz biliyorum ama yine de görmek istersen beni

Tam bıraktığın yerdeyim ilerleyemedim ne ileri ne geri

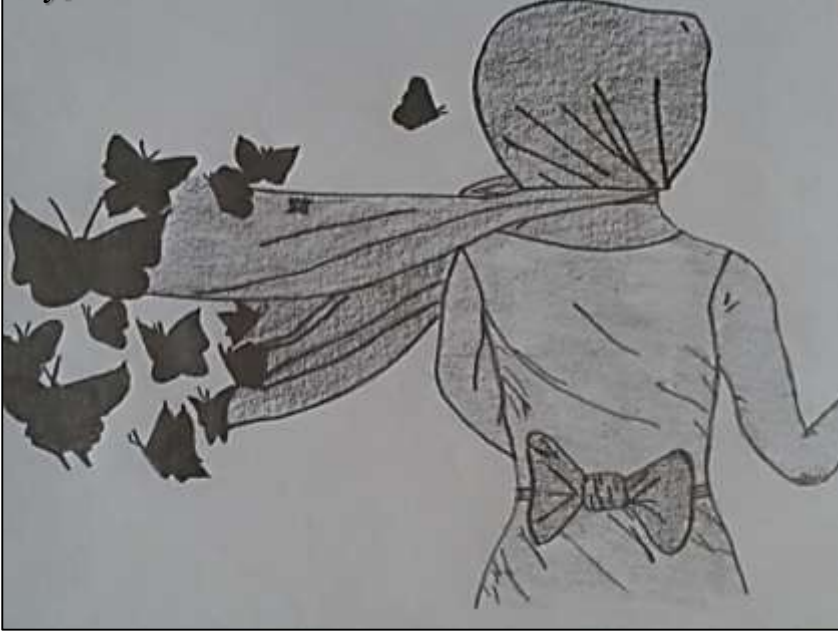
Benliğimi saran pişmanlık canlı bir ateş

Artık sana ulaşamam ki ben bir paçavrayım, bir leş

Hayat bir zar değilmiş anladım gelmedi bana düşüş

Bıraktım zaten tenhalığı alsın götürsün beni bu keşmekeş

Beyza AKSOY

Sena Nur YILMAZ
HAYATIN AYNASI

Tiyatro hayatın aynasıdır.
Tiyatro, sahnede seyirciler önünde gerçekleştirilen, insanın insanca anlatıldığı bir sanattır.

Tiyatro, birçok yönüyle diğer sanatlardan ayrılır. Ayrıca tiyatronun sahne, ışıklandırma, kostüm, müzik, dans ve dekor gibi birçok unsuru da bulunmaktadır. Tiyatroda oyunun değerini seyirciler alkışıyla belirler. Tiyatro tüm edebi türler içerisinde en canlı ve hayata en yakın olanıdır. Hem görsel hem işitsel yönden izleyicilere seslenir. Tiyatronun trajedi, komedi ve dram gibi türleri vardır. Bu türlere göre tiyatro, insanda çeşitli duyguları uyandırır. Örneğin bir trajedi korku ve merhamet duyguları uyandırırken, komedi insan yüzünde bir tebessüm ve gülümseme uyandırır.

Tiyatroda, yetenek ve başarı önemli iki unsurdur. Herkes bir dizide oynayabilir, bir reklam filmi çekebilir ama tiyatrocunun olamaz. Televizyonda reyting gibi kaygılar varken, bir tiyatro oyununda böyle bir kaygı bulunmaz. Çünkü tiyatro, bir tercih meselesidir. Tiyatro insanlık için önemli bir sanattır. Hayatımızda ne varsa tiyatro onu bize yansıtır; çünkü tiyatro oyunları yaşanmış olaylardan yola çıkılarak yazılmıştır.

Tiyatro, artık yaşamın ayrılmaz bir parçasıdır. Konuşma, yazma ve müziğin bir araya geldiği bir sanattır. Güzel sanatlar içerisinde en ilgi çekici ve görsel bir daldır.

UNUTMAYIN Kİ; tiyatro, hayatın gözler önüne yansıdığı bir sanat dalı değil; hayatı, hayatın içinde bizlere öğreten bir derstir.

Naciye Nur REÇBER
KARABÜK

Sabah biraz geç uyanmıştım. Çünkü okullar tatildi. Her zamanki günlerden bir gün gibiydi bana. Ama aslında öyle değildi. Kahvaltımızı yaptık ve babama telefon geldi. Karabük'e işinin çıktığını haber vermişlerdi. Bende heyecanla babamın ağzından dökülecek kelimelere bakarken babam beklediğim cümleyi söylemişti. İsterseniz ablanla seni de götürebilirim demişti. Ben çok sevinmiştim. Koşarak odaya gittim ve üzerimi giyinir giyinmez yola çıktık. Ardından babam, ablam ve ben yola koyulduk.

Giderken yol kenarlarındaki satıcılara bakıyordum ve daha sonra satıcıların birinin önüne durduk. Babam yolda yememiz için bize meyve aldı. Meyve yiyerek yola ilerliyorduk. Benim için uzun sürse de Karabük'e gelmiştik. Büyük bir demir fabrikasının önünden geçtik ve fabrikanın havayı nasıl kirlettiğine şahit olmuştum. Tabi benim ilk düşüncem burada insanların daha fazla hasta olacağıydı. Daha öncelerde fabrikanın karşısında jandarma komutanlığı olduğunu söyledi babam ve birkaç askerin zehirlenerek öldüğünü, daha sonra komutanlığın taşındığını söyledi. Bu olay beni üzmüştü. İlerledikçe şehir merkezine geliyorduk ve üniversite öğrencilerinin yoğun olduğu vakte gelmiş olmalıyız ki her taraftan öğrenci çıkıyordu. Oradaki öğrenciler dikkatimi çekmişti açıkçası çünkü tuhaf tipleri vardı. Yani daha çok benim görmediğim tipler. Demek ki üniversite böyle bir şeydi. Türkiye'nin dört bir yanından gelen farklı insanlar. Neyse ki babamın işinin olduğu yere gelmiştik. Orada yemek yedik ve babam işini halleder halletmez eve dönmek için hazırlandık. Yolda gelirken pek bir şey hatırlamıyorum çünkü uyumuşum.

Eve çok geç saatte dönmüştük. Başkaları için bu şehir güzel olabilir ama benim için zehirli şehir. Belki daha nice güzel yerleri vardır ama benim için öyle. O hikayeyi dinledikten ve o havayı tenefüs ettikten sonra düşüncelerim şu şekilde yol aldı.

Elmas Esra ÖZDEMİR
UMUT

Senden istediğim
Sadece küçücük bir umut
Küçücük bir ilgi
Ama anladım ki
Hayat bana istediğimi
Her zaman vermiyor
Bugün bakıyorum geriye
Görüyorum karanlık
Özlüyorum belki ama
İstemiyorum üzölmek
Seviyorum belki ama
İstemiyorum umutsuzlukla dolu bir gün
Bana yaptıklarından sonra
Üzöldüm kırıldım belki
Ama öğrendim artık sensizde yaşamayı
Alıştım artık uykusuz gecelere
Alıştım artık sensizliğe
Sensizliğe alıştım
Umut ettim belki gelirsin diye
Ama olmadı işte
Yine de dualarım seninle
Sana bunu ilk söyleyişim belki
Söylüyorum artık hoşça kal

İMTİYAZ SAHİBİ

Özlem KALAY

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Salih SÜNGÜ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Nuh Mustafa BEĞENMEZ

GÖRSEL DANIŞMAN

Rabia DEMİRBAŞ

YAYIN KURULU

Kamile DURSUN
Ümrehan SELLİYURT
Büşra KARATAŞOĞLU
Fatma İmran GÜL

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ANADOLU KIZ İMAM HATİP LİSESİ

Atatürk Mah. Fecir Sok. No2
ÇUBUK/ANKARA 0 312 837 01 41